

**Průmyslové hořlavé prachy. Metody zkoušení
VŠEOBECNÁ A ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ**

**ČSN 01 5140
část 1**

JK -

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Combustible dusts. Methods of testing. General and principal regulations

Tato norma určuje všeobecná a základní ustanovení závazná pro zkušební metody průmyslových hořlavých prachů (dále jen prachů). Postupy stanovení fyzikálních vlastností prachů z hlediska jejich vznětlivosti a výbušnosti stanoví jednotlivé další části této normy.

Neplatí pro stanovení fyzikálních vlastností prachů zařazených podle právních předpisů mezi jedy a výbušniny.

I. Názvosloví

1. Prach - částice tuhé látky, menší než 0,5 mm, schopné ještě rozvíření (pro vláknité materiály znamená rozměr 0,5 mm největší průměr částice).

Poznámka: V řadě případů mohou mít charakteristické vlastnosti prachu i větší částice, např. peří, pěnový polystyren aj.

2. Hořlavý prach - všechny oxidovatelné organické a anorganické materiály, finální práškové produkty i odpadní práškové látky z různých technologií výroby.

Poznámka - Oxidačním prostředkem může být obecně i jiná látka než vzdušný kyslík. Hořlavý prach může být tvořen i směsí látek, z nichž některé složky jsou neoxidovatelné.

3. Technicko bezpečnostní veličiny - soubor hodnot fyzikálně chemických veličin

charakterizujících vznětlivost a výbušnost prachů.

4. Zrnitost - zastoupení rozměrových tříd části v hmotnostních procentech vzorku prachu.

5. Nejnižší teplota vznícení usazeného prachu t_{min} - nejnižší teplota horkého prostředí, při které za předepsaných zkušebních podmínek nastane žhnutí nebo hoření vrstvy usazeného prachu. Uvádí se v °C.

6. Nejnižší teplota vznícení rozvířeného prachu tr_{min} - nejnižší teplota horkého prostředí, při které se za předepsaných zkušebních podmínek vznítí rozvířený prach (dispersní směs prach - vzduch). Tato teplota je obecně vyšší než nejnižší teplota vznícení usazeného prachu. Uvádí se v °C.

Účinnost od:
1.7.1986

24251

-- Vynechaný text --